

3. Fremtidsperspektiver

Efter forslagsstillernes vurdering er det sandsynligt, at der i de kommende år vil udvikle sig et nærmere samarbejde mellem forskellige behandlergrupper, så praktiserende læger, sygehuslæger og andre inden for det offentlige sundhedsvæsen samarbejder med og henviser til alternative behandlere, f.eks. akupunktører, zoneterapeuter, homøopater, heilpraktikere, biopater og andre behandlere.

Behovet for at gå nye veje er til stede. I udlandet er man flere steder længere fremme end i Danmark med hensyn til brugen af alternative behandlingsformer, og den støt stigende interesse og fortrolighed med behandlingsformer, der benyttes andre steder i verden, vil komme til at påvirke udviklingen.

Det virker på mange mennesker ejendommeligt, at selv ansvarsbevidste læger i medfør af lægelovens § 19, jf. § 18, kan risikere bøde- eller frihedsstraf for kvaksalveri, hvis de går i samarbejde med lægfolk, der tager syge i kur, uanset om der er tale om lægfolk, der benytter viden og behandlingsmetoder, der har været kendt i århundreder og anerkendes i andre europæiske lande. Til trods for bestemmelserne i lægeloven blev en læge dog frifundet af Østre Landsret for at have samarbejdet med en akupunktør, der var uddannet i udlandet (UfR 1986.624 Ø).

På mellemlangt sigt er det sandsynligt, at forskellige former for helbredsforstyrrelser, ikke kun ordninger for personale i større virksomheder, men også generelle sygeforsikringsordninger, vil finde det attraktivt at tilbyde forsikringstagerne økonomisk dækning af alternative behandlingsformer. Interessen for sådanne behandlingsformer er hos befolkningen så stærk og muligheden for at reducere antallet af sygedage så nærliggende, at det på længere sigt er meget sandsynligt, at også den offentlige sygesikring vil gå ind i hel eller delvis økonomisk dækning af alternative behandlingsydelser.

Folketingets Sundhedsudvalg afholdt den 19. marts 2002 en høring med titlen »Alternativ behandling«. Endvidere afholdtes den 9. september 2002 et debatseminar i Fællessalen arrangeret af Landsorganisationen Natursundhedsrådet i samarbejde med andre organisationer med titlen »Brobygning og nytænkning i helbredsforståelse«.

Udgangspunktet for høringen den 19. marts 2002 var, at interessen for alternativ behandling er støt voksende i befolkningen. Antallet af danskere, der bruger alternativ behandling, er – som allerede nævnt – fordoblet på godt 10 år. Men der er uenighed om, hvilke behandlingsmetoder der er videnskabeligt belæg for. Uenighed er der også om, hvorvidt det offentlige bør

gøre mere for at integrere alternativ behandling i det etablerede sundhedsvæsen.

Folketingets Sundhedsudvalg havde – før folketingsvalget i 2001 – fået skærpet interessen for alternativ behandling ved en studietur til Kina. Her oplevede udvalgsmedlemmerne, hvordan traditionel og moderne lægegerning bliver udøvet side om side i det kinesiske sundhedsvæsen. Spørgsmålet meldte sig: Kan det, vi betragter som alternativ behandling, blive en del af det offentlige sundhedsvæsen til fordel for patienterne – og måske endda for de trængte sundhedsbudgetter? Dette spørgsmål var blandt emnerne på høringen.

Debatseminaret den 9. september 2002 betonedes brobygning og nytænkning i helbredsforståelse, herunder forskningens bidrag til etablering af en ligeværdig, fælles kommunikationsramme mellem den komplementære og den traditionelle sundhedssektor. Ved seminaret pegede flere foredragsholdere bl.a. på praktisk anvendelig og handlingsrettet forskning og på forskning, der kan bygge bro mellem de alternative og de traditionelle behandlere. Der henvises til resumé udarbejdet af Teknologirådet juli 2002 (Teknologirådets rapporter 2002/7 ISBN: 87-90221-71-0. ISSN 1395-7392).

Et fremskridt for patienter, der ønsker at benytte alternativ behandling under indlæggelse på sygehus, blev opnået ved Sundhedsstyrelsens Vejledning til landets sygehuse den 21. november 2000. I vejledningen opfordres sygehusafdelinger til ikke at modsætte sig patienters ønske om at anvende alternativ behandling under indlæggelse. I indsatsen for at efterleve vejledningen vil sygehuse i fremtiden kunne få stor nytte af en egentlig registreringsordning under sundhedsmyndighedernes tilsyn.

Selv om vi i Danmark er nået et stykke af vejen for alternative behandlingsformer, er der andre lande, som er nået endnu længere. Nævnes kan Norge, Sverige, Tyskland, Israel og England som eksempler på lande, hvor alternative behandlere og læger arbejder sammen dagligt, fordi de har konstateret mange gode resultater.

4. Sammenligning med udviklingen for den kiropraktiske uddannelse og indførelse af autorisationsordning for kiropraktorer

Forslagsstillerne ønsker med nærværende forslag, at der tages et beskedent lovgivningsmæssigt første skridt i retning af at opnå velordnede forhold for de alternative behandleres aktiviteter, kvalifikationer m.v. til gavn for den generelle folkesundhed og til nytte for den enkelte patient.